Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-598
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. R.E. van Lambalgen, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 4 december 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 22 juli 2020
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument heeft - op instructie van [naam broker] - vanaf zijn betaalrekening meerdere overboekingen gedaan voor in totaal € 52.272,-. Consument heeft aangegeven dat hij slachtoffer is geworden van fraude door [naam broker]. Consument vordert dat de Bank waar hij zijn betaalrekening aanhoudt de schade vergoedt. Volgens de vaste lijn in haar uitspraken is de Commissie van oordeel dat de Bank uitsluitend is opgetreden als betaaldienstverlener en daarom niet verplicht was om de betaalopdrachten van Consument nader te onderzoeken. De vordering van Consument wordt daarom afgewezen.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de stukken die beide partijen in deze procedure hebben ingebracht. Het gaat hier om: 1) het klachtformulier van Consument; 2) het verweerschrift van de Bank; en 3) de repliek van Consument.

1.2 De Commissie is van oordeel dat dit geschil zich leent voor een verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement. De uitspraak is daardoor niet-bindend.

2. Het geschil tussen partijen

Wat is er gebeurd?

2.1 Consument houdt bij de Bank een betaalrekening aan.

2.2 In de periode van 6 december 2018 tot en met 21 januari 2019 heeft Consument met zijn (door ICS uitgegeven) creditcard drie betalingen verricht aan [naam broker] voor een totaalbedrag van € 4.500,-. Consument was in de veronderstelling hiermee te beleggen in cryptocurrencies. Deze veronderstelling bleek evenwel onjuist.

2.3 In een poging om zijn geld weer terug te krijgen, heeft Consument in de periode van 19 juli 2019 tot en met 16 augustus 2019 vanaf zijn betaalrekening meerdere overboekingen gedaan naar [bedrijf]/[platform] voor in totaal € 52.272,-. Consument heeft deze overboekingen gedaan op instructie van [naam broker].

2.4 In september 2019 heeft Consument bij de Bank aangegeven dat hij is opgelicht door [naam broker] en heeft hij de Bank verzocht de overboekingen van juli/augustus 2019 te annuleren en het bedrag van € 52.272,- terug te storten op zijn rekening. De Bank heeft het verzoek van Consument afgewezen.

2.5 Uitwisseling van standpunten tussen partijen heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid, waarna Consument zijn klacht aan Kifid heeft voorgelegd.

Vordering van Consument

2.6 Consument vordert een schadevergoeding van € 52.272,- van de Bank.

2.7 Hieraan legt Consument het volgende ten grondslag. Consument is slachtoffer geworden van fraude door [naam broker]. De Bank heeft in dat kader de op haar rustende zorgplicht geschonden. Ten eerste wijst Consument erop de *Financial Conduct Authority* (de Britse toezichthouder) gewaarschuwd heeft voor [naam broker], zodat de Bank had kunnen weten dat [naam broker] een frauduleuze partij was. Ten tweede wijst Consument op de regels van het internationale SWIFT netwerk: voordat de Bank de overboekingen mogelijk maakte, had zij eerst een fysieke controle van de vestigingsplaats moeten uitvoeren. Consument stelt dat er geen bedrijf gevestigd is op de als zodanig genoemde plaats van vestiging; de Bank heeft de SWIFT-regels dan ook niet nageleefd.

Verweer van de Bank

2.8 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De vraag die de Commissie moet beantwoorden, is of de Bank de op haar rustende zorgplicht heeft geschonden en dientengevolge de door Consument geleden schade dient te vergoeden.

3.2 In lijn met eerdere uitspraken – zie onder meer Geschillencommissie Kifid nr. 2019-531, 2019-1022, 2020-086, 2020-150, 2020-184 en 2020-407 – dient deze vraag ontkennend beantwoord te worden.

3.3 Daarbij is van belang dat de Bank jegens Consument alleen als betaaldienstverlener optrad. Consument heeft de betalingstransacties zelf geïnitieerd en geautoriseerd conform de gestelde voorwaarden. Als betaaldienstverlener is de Bank op grond van artikel 7:533 lid 4 van het Burgerlijk Wetboek (BW) gehouden gehoor te geven aan de gegeven betaalopdrachten, als aan de daaraan gestelde voorwaarden is voldaan. Uitgangspunt daarbij is dat de Bank geen verwijt treft als zij betalingstransacties zonder nadere monitoring uitvoert. Wel kan van de Bank worden verwacht dat zij tot onderzoek zou overgaan indien zij op de hoogte was van ongebruikelijk betalingsverkeer, hetgeen kan wijzen op beleggingsactiviteiten, alsmede het daaraan verbonden gevaar. Bepalend is datgene waar de Bank zich daadwerkelijk van bewust was. Zie Hoge Raad 27 november 2015, ECLI:NL:HR:2015:3399.

3.4 In deze zaak is niet gebleken dat de Bank ten tijde van de verrichte betalingsopdrachten ervan op de hoogte was dat de gelden werden overgemaakt naar een achteraf gebleken onbetrouwbare partij. De Bank had daarvan ook niet op de hoogte hoeven te zijn. De Bank is namelijk niet verplicht de persoon of maatschappij achter het rekeningnummer te controleren (zie rechtbank Amsterdam 18 november 2015, ECLI:NL:RBAMS:2015:9493 en rechtbank Amsterdam 13 juli 2018, ECLI:RBAMS:2018:4656). Dit maakt dat de SWIFT-regels waar Consument naar verwijst, niet tot een ander oordeel kunnen leiden. Daarbij is van belang dat de SWIFT-regels geen werking hebben in de verhouding tussen Consument en de Bank. Zie in dit kader ook Geschillencommissie Kifid nr. 2019-1022 (overweging 4.3), 2020-490 (overweging 4.5) en 2020-566 (overweging 4.11).

3.5 Verder heeft Consument aangevoerd dat de Britse *Financial Conduct Authority* gewaarschuwd heeft voor [naam broker], omdat deze actief was in het Verenigd Koninkrijk zonder over de vereiste vergunningen te beschikken. Dat leidt echter niet tot een ander oordeel. De Bank hoeft in de uitvoering van haar taken als betaaldienstverlener immers niet op de hoogte te zijn van waarschuwingen van een (buitenlandse) toezichthouder over beleggingsinstellingen. Zie in dit kader ook Geschillencommissie Kifid nr. 2019-671 (overweging 4.5) en 2020-086 (overweging 4.4).

3.6 Op grond van de voorgaande overwegingen oordeelt de Commissie dat niet is komen vast te staan dat de Bank enige op haar rustende (zorg)verplichtingen heeft geschonden. De vordering van Consument wordt daarom afgewezen.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.